

П. Г. Чинковъ

Басня

Въ подножието на една планина, която криела въ себе си много желѣзна руда, разтѣла една обширна гора отъ стари дървета съ дебели стълба и широки клони.

Тѣзи дървета не обичали никакъ гората и тя веднѣжъ ти попитала:

— Защо ме мразите толкова много?

Дърветата отговорили:

— Защото ти криешъ въ себе си нашия най-зълъ неприятель — желѣзната руда, отъ която хората изваждатъ желѣзо, а отъ него правятъ сѣкири и съ тѣхъ ни сѣкатъ.

— О, глупци! — рекла имъ планината. — Вие сами си правите най-голѣмото зло, защото какъ можеше желѣзната руда да стане на желѣзо и отъ него да направятъ сѣкири, ако сами вие не правѣхте огъня?

Поука: прѣди да обвинишъ друго, помисли по-напрѣдъ добръ, дали самъ ти не си виновенъ.

